

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások kül-
dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Róm. kath. Egyházunk ünnepe.

Szép nap volt, nagy nap volt, méltó az abonyi róm. kath. Egyház hiveinek lelkesült buzgóságához, új papja iránt érzett tiszteletéhez, szeretetéhez; méltó Lévay Mihályhoz, a fenkölt lelkü költő paphoz, a végtelen szeretettel megáldott lekipásztorhoz; — méltó a vácsi megyéspüspöknek az abonyiak iránt táplált jóindulatához, melylyel a kiváló tehetségű s az igazi közszeregettel körülvelt kananokját, Balás Lajos apátot küldte le az ünnepélyes aktus intézésére,

A külső fény méltó kerete volt annak a benső őszinte öröme, melylyel a város lakossága, vallás és rang különbség nélkül, lelke melegével, szive igaz érzésével az ünnepélyen részt vett.

És méltó volt azokhoz a reményekhez, melyek a helybeli r. kath. egyház hiveiben az egyház szellemi és anyagi érdekeinek felvirágzásához fűződnek.

A fényes ünnepély elmúlásával újból a Mindenható Isten áldását kérjük az egyház hiveire, a beiktatott lekipásztorra és a vácsi egyházmegye püspökére.

*

Szombaton délután már korán észlelhető volt a nagyérdeklődés, mely az ünnepély kezdetét je-

lezte. A sok díszes fogat, az egyszerű szánok, kocsik sokasága gyülekezett a Kossuth téren s vonult ki a vasúthoz, az érkező Balás Lajos apátkananok fogadására, élükön Lévay Mihály plebános, Vértés Ágoston s. lelkész, Lukács Gyula, Kostyán József, Csupkay Ferencz, lapunk szerkesztője, Király János, Szombathy János s több előkelő gazdaközöniséggel.

Király János közgyám, iskolai gondnok üdvözölte a magas rangú főpapot, a ki öröme és meglepetésének adott kifejezést a nem várt lelkes fogadtatás fölött.

Aztán megindult a menet, mintegy 60 fogat a plebániára, hová a mozsár ágyuk hatalmas dörgesei közt érkezett meg.

A fáklyás zene.

Este 7 órakor 200 faklya fényénél, a Rákóczy induló hangjaival, mintegy ezer ember jelent meg a parochián, hol Veverán István, a már mult számunkban közölt lelkes beszéddel üdvözölte az apátkananokat, előbb azonban a trombitás zenekar a pápai himnust játszotta el.

Balás kanonok gyönyörű beszédben köszönte meg a megtiszteltetés ily — valóban nem várt — impozáns megnyilvánulását, öröme fejezte ki a hitbuzgóság eme ténye fölött, biztosítván a hivatottakat úgy a püspök, mint az ő saját jóindulatáról, szeretetéről, készséggel meg ígervén, hogy szívesen fog közbejárni ama nagy fontosságú dolgok megoldásánál, melyek az egyház ügyeinek rendezésénél a közel jövőben fognak felmerülni.

Az egybegyűltek lelkesen meg éljeneztek a bensősögteljes szép beszédért a rokonszenves fő-

papot, melyre a nemzeti Hymnuszt játszotta a zenekar. Aztán pedig ismét felhangzott a Rákóczy s a nép a Kossuth tere vonult, holt a fáklyák máglyába rakattak, nagy élvezettel gyönyörködve a nép a házmagasságú lángtengerben, mint az elkövetkezett lelki és szellemi világosság nagy jelképében, még késő éjjel is arról a soha nem látott nagyszerű „kitalálásról“ beszélgetve.

Vasárnap

a róm. kath. templom tornyán, az ország czimereivel ellátott nagy nemzeti lobogó hirdette a hivatottaknak, hirdette az egész takosságnak, hogy az egyháznak nagy ünnepnapja a mai. — Tíz órakor vette kezdetét az ünnepélyes beiktatás a zsufozásig megtelt plebánia templomban. Ünnepi díszöltönyökben vonultak a főoltár elé az installálást végző kanonok, plebánosunk és a segédkező papság. A virágokkal és fénylő gyertyákkal ékes főoltárnál az új plebános segélyül hívta a Szentlelket, vagyis „Veni Sancte-t“ énekelt. Ezt hivatott éneke után ugyancsak az ő könyörgése követte, mely után Balás oldalkanonok az oltár közepe elé lépve, tudtul adta jövetelének czélját s kérte felolvastatni a püspöki kinevezési okmányt. Ezt Barmoss György szolnoki lelkész teljesítvén, installáló kanonok letette az új plebánossal a nyilvános hitvallást, melyet Lévay hangosan olvasott, miközben jobbát a kanonok ölében nyugvó evangéliomos könyvön tartotta. Majd átadta neki a plebánosi hatalom jelvényeit, t. i. a templom kulcsait, hogy Isten házáat hivatott megnyissa; az evangéliomos könyvet, hogy Isten igéjét hirdesse s előbb már fejére helyezvén a 4 sarkú papi főveget, mely jelzi, hogy

„hervasztóban.“ Férje Zsóka Pali el van telve katonai hírnevével; düllyfős, goromba is, mint a düllyfős ember szokott lenni. — Valami az, hogy ő volt a legbátrabb legény a regimentben. Ezt mondta neki a kapitány is. Szegény Ágnes úgy hívja, hogy „síró bábu“, a ki sehogysem tud büszke lenni a férje vitézségére, pedig úgy illenek a feleségéhez, hogy osztozzék a dicsőségben. A vén asszonyok, kik belátnak a vesékben, régen kitalálták az Ágnes buslakodásának okát. Hát mi is volna más, mint az, hogy: „nem szeretem az uramat, csak a kisebbik uramat.“

Egyszer csak az a szomorú hír verte föl a falut, hogy Zsóka Peti a Tiszába fulladt. Azt is rebesgették, hogy szándékosan. Messze oda a Tisza vidék, ki tudna igazán végére járni a hírnek? Ha eddig „síró bábu“ volt Ágnes, ezután haldokló bábu lett. Pedig már olyan állapotban volt, a mikor az asszony úgy érzi magát, mintha két szive volna: egy nagy, mely az övé és egy másik, kisebb. Ezzel a két szívet járta kelt, de mintha lelke meg elhagyta volna, elment volna messzire, úgy nézett ki a szegény halavány asszony. — Hát el is ment a lelke nemsokára. Mikor életet adott szive virágának, akkor a magad kialudt. Zsóka Palitól az Uristen gyerekként cserébe elvitte a feleségét, mert a jó Isten is olyan, hogy csak ritkán ad ingyen valamit.

Zsóka Palinak tönkre lett téve az élete, a vitéz, a bátor férfiú le volt verve. A házában volt egy böleső, a temetőben egy sirhalom, miket magának mondhatott. Egyként sirt a temetőben is, a bölesőnél is. Amott az elhunyt asszonyt, itt az árváját sirathatta. De hát katonához, hőshöz nem

TÁRCZA.

Lelkeszi beiktatáskor.

Légy üdvözölt, új lelki pásztor,
Nyájad örömmel vesz körül,
Mert szép lelked nemes sugárán
Szívünkben új világ derül.

Miként a nyáj a gondos pásztort
Nyomora készséggel követi,
Utánad is majd, lelkek atyja,
Mennek a hivek ezrei.

Nincs másunk néked felajánlni,
Mint szívünk, mely hitért hevül,
Amelynél fogva mi a jóban
Kitartunk rendületlenül.

Add érte szivedet cserébe,
Legyen a nyáj és pásztor egy,
Ugy lesz itt minden lépted áldott,
Boldoggá téve népedet.

Isten hozott! Ezt zengi ajkunk,
Az ég meghallja hő imánk
S ha együtt működünk ügyében,
Nem vonja el áldó karát.

Ne vesd meg hiveid szegényit,
Akiket Jézus szeretett,
Ugy lesz az ő szivök betöltve,
Ha mennyet adsz a föld helyett!

A gyáva zsandár.

Irta: Forgács.

(Folyt. és vége.)

II.

Az első hóhelyekkel hazaérkezett Péter is. Akkor aztán megtartották a lakodalmat, Pali büszkén, rangosan mutogatta az érdemjelet, szörnyen magasztalta a katonaságot, ami parasztleányánál legalább is csodálatos. Ugy tetszett, hogy többre nézi a medáliáját, mint a menyasszonyát, noha őt is erősen szereti. Péternek meg mód nélkül való kedve van. Sohase hallották azt a szelid, szöke fiut dalolni, most meg egyre hajtja:

„Ha meghaltam volna
Elföldeltek volna.
Édes szülő anyám
De jól jártam volna.“

Aztán muzsikáltat a cigánynyal. Mi lehetett az a fiut? Oda-oda fordul Bimbó Ágneshez, a ki nek az arca folyvást harmatos és annak is dalol:

„Elmegyek én messze-messze
Hogy ne halld meg híremet se,
Ne zavarjam boldogságod
Éljed mással a világot.“

Ez a Peti fiu vesztit érzi, mind csak azt mondták rá a kik látták és hallották.

El is ment Csongrádra kubikosnak. — Minek legyenek egy házban annyian egy rakáson? Megél ő holtig, tette hozzá keserűen.

A fiatal menyecske meg — úgy mint Bimbó Ágnes csak busul, csak sápad, most van igazán a

a pap szavának a világ mind a 4 tája felé kell hangzani. Ezek után üdvös intelemben szól Balás kanonok a plebánushoz és híveihez, fejtegetvén ama viszonyt, melybe ezek egymással jutottak e napon. Hatásos szavai végeztével az immár beiktatott plebános „Te Deumot“ énekelt, mely hála-éneket a hívek vele zengték. Könyörgése elhangoztával a szószékbe ment és alkalmi beszédet intézett híveihez. Ez alatt az installáló kanonok és a segédkező papság az u. n. faldistoriumon, vagyis a főoltár jobb felén levő trónuson foglaltak helyet. Beszéd után, ünnepi segédkezés mellett, nagymisét végzett Léway plebános, melyet híveinek lelki- és testi jólétéért mutatott be a mindenhatóknak. A kegyurak nagyszáma, a hívek ezrei, sőt más vallásu intelligenciáink közül is sokan, valamint a hivatalok és előjáróság képviselői is mindvégig ott voltak e ritka ünnepélyen. Déli 12 óra elmúlt, mikor a ritka jelentőségű templomi ünnepély véget ért.

Mise alatt Lencső Margit k. a. (Vácrol) a költő-plebános „Jézus“ cz. szép énekét rokonszenves hangon énekelte. Az ének dallama Gerecs főkántortól való.

Az üdvözlések.

Az isteni tisztelet végeztével az üdvözlő küldöttségeket fogadta a beiktatott lelképásztor.

Először az ev. ref. egyház küldöttsége jelent meg, Szánthó Elek lelkész vezetése alatt, ki ékes szavakkal tolmácsolta a testvér felekezet örömeit a választás fölött. Beszédét itt közöljük:

Mélyen tisztelt s mindnyájunk által nagyra-becsült Főtisztelendő Plebános ur!

A helybeli reformált anyaszentegyház nevében s annak megbízásából jelentünk meg Főtisztelendőség előtt, hogy nyert útasításunkhoz képest kifejezést adjunk egyházunk a feletti őszinte örömeinek, hogy a helybeli római katolika anyaszentegyháznak szomorúsága im örömeire változott, hogy elvesztett hű pásztora helyett feltalálta s megnyerte Főtisztelendőség személyében a buzgó, fáradhatatlan, hivatásának magasztosságát teljes mértékben átértő, átérző, fenkölt lelkű, nemesen gondolkozó lelképásztorát; a ki hivatva lesz majd őt az élet útain atyai bölcs tanácsával mintegy kézen fogva vezetni, az élet ezer meg ezer féle veszteségei, csapásai, fájdalmai között vigasztalni, hogy az elesüggedés, a kétségbeesés hullámai által soha, de soha el ne borítottassék; a ki hivatva lesz az ő kicsinyeit a hívők társaságába beavatni, az ifjakat a házasság szent kötelékével egybefűzni,

illik a pityergés, annál fogva visszatért szerelme másik tárgyához, a hol ismét katona lehet. Éppen fölállították a csendőrséget. Szívesen fogadták a hatalmas, bátor férfit. Messze idegen helyre tették, a hova az ő falujából még a szellő sem jár. A kis gyermek ott maradt a nagy szülék mellett, sőt Pali azt a czudar mondást ejtette ki, hogy viselje gondját az Isten, ha elvette az anyját.

Szép élet az a zsandár élet az ország zöld kabátjában s kakas tollas kalpagban, de biz az egyhangu, ha csak a napi járatokat kell lesétálni, vagy tűz eseteknél lábatlankodni, ellopott fazék zsír vagy liba ügyében nyomozni. Ilyesmik a Zsóka Pali hősi lelkét nem elégitették ki. Vágyott egy kis veszedelemre, betyárokkal való harcra, a hol fegyver-fegyver ellen, kar kar ellen végezte a tusát. Hiszen a tűznél tanusított bátorságáért is kapott már keresztet, a mikor a polgármester gyereket kihozta az égő házból. Karján és hátán megperzselődött ugyan a kabát a bőrrel együtt, de micsoda baj az egy Zsóka Palinak? Nem ilyen harcot akar ő. Jámbor tűzoltónak való ez a foglalkozás.

Egyszer aztán meglelt a vágya. A Tiszazugban félelmetes hirre tett szert Illom Peti rablóvezér. A nép már dalt énekelt róla, a lányok rajongtak érte, a birtokos osztály meg remegett tőle. Eddig csak egy járás csendőrei kerülgették, üldözgették a nélkül, hogy nyomába értek volna, de mikor a szolnoki adóhivatal is kirabolódott, három járásból 12 zsandár egy hadnagy vezetése alatt vette üldözőbe Illom Petit. Zsóka Pali is azok közt volt, csak úgy dagadt a szive a harc előérzetében.

Nagy darab egyenes föld az, a mi Szolnoktól Tiszaföldvárig terjed, csak itt-ott kapaszkodik ki

az elhunytakat Isten áldásának kérése mellett az enyészet birodalmának általadni; a ki majd hivatva lesz, bölcs tanácsa s nemes példája által mindnyájuk számára az utat ama jobb hazába megegyengetni, s a mi megváltó Jézusunk által szerzett üdvösségre elvezérelni.

Ime ilyen magasztos hivatás az, a mely most Főtisztelendőség előtt feltárul, ilyen kibeszélhetlen lelki javak azok, a melynek — az isteni kegyelem minden lelki és testi áldásaival bőven ellátott sáfárát nyerte meg Főtisztelendőségében a helybeli róm. kath. anyaszentegyház. Avagy nem volna-e hát természetes e feletti lelki öröme, sőt nem volna-e természetes, ha az a testvéregyház, melynek megbízása folytán itt megjelentünk, s a mely szintén a krisztusi szeretet alapján áll, és a melynek körében ama lelki javak kisáfárlására szintén lelképásztorok alkalmaztatnak, nem volna-e mondom szintén természetes, ha ez is őszinte örömet érez a felett, hogy ime ismét megbizonyulva láthatja az irás eme szavainak igazságát: „Az Ur erős, az Ur hatalmas a keserüből is édeset hozni elő.“ Az Ur erős, az Ur hatalmas, még a legnagyobb veszteséget is gazdagon kipótolni az életben!

Mint mondtam, mi éppen azért jöttünk, hogy ezen kedvező fordulat feletti őszinte örömet egyházunknak Főtisztelendőség előtt kifejezzük. S most szabad legyen remélnünk, hogy az ifjabb testvérnek ezen őszinte örömet az idősebb testvér jó néven vette, jól szível fogadta! Szabad legyen remélnünk, sőt kérnünk, hogy úgy Főtisztelendőség, mint a gondjaira bizott anyaszentegyház úgy minket, mint anyaszentegyházunkat testvéri jóindulatában továbbra is megtartani kegyeskedik, hogy így teljesedésbe menjen közöttünk a koronás prófétának, Dávid királynak ezen mondása: „Óh mely szép és gyönyörűségees dolog az atyafiaknak egyességben való lakása, olyan az, mint a Hermon-hegynék, harmatja mely leszál a Sionra, mert ott parancsolja az Ur, hogy legyen élet és áldás mindörökké.“

Cselekedje tehát a mennyei felség, hogy miként egy az Isten, mindnyájunknak közös édes atyánk, egy a megváltó Jézus, mindnyájunknak közös lelki szabadítónk, egy a Szent-Lélek, mindnyájunknak közös megszentelőnk, és egy — a szeretett, imádott haza, mindnyájunknak közös édes anyánk: úgy legyünk mi mindnyájan egyek a kölcsönös testvéri szeretet által.

Az isteni kegyelem segítse erre Főtisztelendőséget, segítsen erre mindnyájunkat!

S most ajánljuk magunkat, egyházunkat Főtisztelendőség testvéries jóindulatába.

Meghatottan válaszolt Léway a szeretetteljes szavakra s örömmel győződött meg a küldöttség arról, hogy a községben a felekezeti békének lelkes apostolatát nyerte a lakosság az új lelkészen. — Válasza így hangzott:

belőle egy kutágas, hogy legyen a mihez a vándor szemé odatámaszkodhassék. Ezen a vidéken volt a bajezihő. Aki ellen 12 zsandár mozdul meg, az nem utolsó ember lehet. Ugy intézik a dolgot katonai taktikával, hogy a Tiszának szorítják a betyárokat s ott egy csomóban megnyomják őket, mint az egereket a kazal alatt. Illom Peti tud is, nem is erről a veszedelemről, ott mulat a zsandái csárdában.

De ha betyárt teremtett az Isten, lovat is teremtett neki, hogy az vigyázzon rá. Az első puskázóra nagyot nyert a sárga a fészében azon a hangon, mely veszedelmet jelent. Felpattan hátára a gazdája s szétnéz a tájon. Derzs, Mezőtur felé nem szabad az ut, imitt, amott zöld tollat mozgat a szél, amit csak a betyár szemé vesz észre. Nohát neki a Tiszának, jó barátja az a szegény legénynek. Társai jönnek alulról is, felülről is ijedt arccal, hogy „bevagyunk kerítve.“ Nohát dolgozók kiki a maga kezére s szétmennek. A zsandárok is lóháton vannak, ami még kedvező a betyároknak, mert a süppedékes, ingoványos mocsárok közé nem követhetik.

Illom Peti vágtat egyenesen a Tiszának, ha rejtett csónakjához eljut s átvág Töszegnek, akkor megmenekül. De ime, míg hátuk mögött lovas csendőrök szorítják, oldalt gyalogok állanak, készen üldözni őket egész a Tisza széléig. Már ropognak a puskák, nyihognak a lovak, nagy kavardás van a nádas szélén. Illom Peti bizva lovában, felkapta a föltésre. Ez volt a végzete. A magas töltésen futó lovat könnyen ezélba vették a csendőrök s a nemes állat golyótól találva rogyott össze. A betyár gyalog maradt. Keskeny ösvényeken futva, zombékokon ugrálva igyekezett a Tiszához, csolnakát

Az ev. ref. vallás itt megjelent nt. lelkészének és küldöttségének szíves figyelmét hálásan köszönöm. Bizonyára helyesen mondotta a nt. lelkész szónok ur, hogy a szeretet alapján állva, kell működünk, mert a keresztenség Istentől vetett fundamentomán, a szereteten kell állania minden egyháznak, mely Jézust vallja vezéréül. Biztosíthatom egy a magam szeretetéről, mint abbéli törekvéseimről is önöket, hogy híveimet e szeretet ápolására fogom mindenkor buzdítani.

Második az izraelita hitközség küldöttsége volt, kik részéről Dr. Hirn Márton e szép beszéddel üdvözölte Léwayt:

Mélyen tisztelt Főtisztelendő ur! A zsidó hitközség képviselőiben megjelentünk, hogy Főtisztelendőségnek a mai ünnepélyes nap alkalmából szerencsét és sikert kívánjunk magasztos feladatainak teljesítéséhez.

A minden érdek nélküli szeretet és becsülés, mely hitközségünkben, Főtisztelendőség irányában megjelenésének első pillanatától kezdve nyilvánult, erőt ad nekem is, hogy e különben szokatlan helyen és minőségben híven fogom tolmácsolni mindazt, a minek kifejezésére e küldöttség szónokaiul megtiszteltek.

Elvezetett bennünket ide a tiszta szeretetnek és megbecsülésnek azon őszinteszerű kényszere, mely mindnyájunkban kifejezésre törekszik, midőn egyénileg is bácses és nemes személyi tulajdonságokkal felruházott emberrel állunk szemben. Elhozott bennünket azon zavartalan béke, mely felekezeti és a rom. kath. hitfelekezet között itt minden, ha fennállott és elvezetett azon becsülés, melyet mint felekezet a másik felekezet tiszteletre méltó papjával szemben nyilvánítani óhajtottunk, kibén, miként a magunkban, hivatása magasztán állva, Isten emberét látjuk és tiszteljük. Eljöttünk az ember szeretet nevében, azon ember szeretetében, mely örvend a más örömeiben, boldog a más boldogságában és a mely örvend és kielégített, midőn valakiben fölkennt apostolatát érzi, mint a milyent Főtisztelendőségben üdvözölni szerencsénk lehet.

Ilyennek ismertük meg első beszédéből, ilyenek már tényeiből. A pap, ki híveit imádkozni tanítja, istentiszteletet olt beléjük, és ebben ember-szeretetet, a közös egyisten egyenlő teremtményeinek egyenlő szeretetét, mely szeretet diadalmas-kodik azon felekezeti türelmetlenség felett, mely az egy isten különböző cultusában az embereket egymástól eltávolítani törekszik.

Főtisztelendőség birja híveinek szeretetét, birja a többi felekezetek hasonló szeretetét és becsülését és bizonyára nincs is az emberre nézve megtisztelőbb, mint embertársainak szerető bizalma, de boldogítóbb sem, mint azon tudat, hogy azt meg is érdemli.

elérni. Mikor már közel volt hozzá, látja, hogy alulról szemközt jön vele egy zsandár. Mindegy, ahogy lesz úgy lesz. Épen, hogy a csónakra ugrott a betyár, tüstént ott terem a zsandár. Távolról hangzik a kiáltás: fogd el, szurd le, lödd meg. Illom Peti felkapja az evező lapátot — micsoda fegyver az egy zsandár puska ellen a melyben nyolcz halál van? A csendőr is arczához emeli fegyverét s amint tekintetük találkozik, a zsandár sápadva rebegi: öcsém Péter! A betyár is elképedve szól: bátyám te vagy? de egy taszítással három ölnyre löki be a csolnakot. A zsandár karja leesik a fegyverről, csak néz, csak áll, mint a szobor. Mire társai odaérnek Illom Peti már közel jár a tulsó parthoz. Lövöldöznek utána, de a víz lehuzza a golyóbist.

Megjött a csendőr hadnagy. Egy polgár ember is mérges, ha haragszik, hát egy csendőr. Mért nem fogta el, miért nem lötte meg?

A zsandár hallgat.

— Hát szóljon Zsóka, mi baja?

— Ő csak hallgat.

— Le kell szerelni ezt az embert.

— Fegyvereit elszedik tőle.

— Maga volt az a vitéz az a bátor katona? kérdi a hadnagy. Maga egy gyáva, érti: gyáva s elfordul tőle.

Ő pedig néz keresztül a Tiszán míg a láthatárát el nem homályosítja az a meleg víz, a mi a szeméből csepegni kezd.

Zsóka Pali kivetkezett, ott hagyta a zsandárságot. Otthon él a falujában, de sohasem mondta meg senkinek, mért nem lötte le Illom Petit.

Bármennyire elvlaszt is bennünket a hitélet, az emberszeretet műveiben egyek lehetünk, a mire itt városunkban annyira szükségünk van, hogy vállvetett működéssel nyújthassuk embertársainknak nemcsak azt, amit szeretnek és talán dicsérnek, hanem főleg a mire szükségök van, a mit nélkülöznek.

A midőn Főtisztelendőségnek ismételve szerencsét és boldogságot kívánunk, szívünk mélyéből kívánjuk, hogy vivat, működési erejében crescat és sikereiben prosperet!

A plebános körülbelül a következőket mondá: Nagyrabecsülöm azt a szép intencziót, amely szónokuk beszédében kifejezést nyert. A vallások közötti béke magas eszméje ez, melyet nekem annál könnyebb ápolnom és fejlesztem, mennél jobban meg vagyok győződve a felől, hogy a zsidó vallás előkészítője volt a názáreti Jézus szent tanításának, mert a christianismus a judaismusból fakadt, épp úgy, mint a frigyszekrénybe helyezett Áron-vesszejéből annak virága. Fogadják köszönetemet szívességükért. Legyenek meggyőződve, hogy őszinte jóindulatom sosem fog megcsökkenni önök iránt.

Aztán következtek: a képv.-testület Aranyi Sándor főjegyző vezetésével; majd a rkath. iskolaszék Gulner Gyula államtitkár, orsz. képviselőnk, az iskolaszék világi elnöke vezetése alatt; — a róm. kath. tantestület Bogyó Sándor igazgató vezetésével; — a Casinó Teszary László igazgató vezetésével; — az ipartestület Dobozy György elnök vezetésével; — a polgári kör Komáromy József elnök vezetésével; — a népkör Temesközy Gerzson főjegyző vezetésével; — lapunk szerkesztősége és kiadóhivatala a szerkesztő vezetésével; — a függetlenségi 48-as kör Retkes Dániel elnök vezetésével; — a róm. kath. olvasó egyesület Király János elnök vezetésével; — a róm. kath. munkás egyesület Somodi István elnök vezetésével; — s végül az iparos ifjuság önképző köre ifj. Rapp József elnök vezetésével.

Tizennégy küldöttség a város összes hatósági és közművelődési tényezőinek képviselőiben jelent meg ez alkalommal az új lelkipásztor előtt, melyeknek szónokai az osztatlan szeretetnek, tiszteletnek adtak kifejezést, s melyekre külön-külön, érzélteljes szavakkal, egy nagy műveltségű szellem ékes megnyilatkozásával válaszolt a nagy érdemű lelkész, mely válaszából bölcsesség és szeretet sugárzott, áthatva mindenkit, kik azokat hallották és hallván, szíveikbe vették.

Sokan üdvözölték az ünnepeltet szíveshangú levelekben és táviratokban azok közül, akik meg nem jelenhettek e szép ünnepélyen. Közöttük voltak mostani és régi kegyurainak távol levő tagjai, a politikai élet előkelőségei, irodalmi társulatok és barátainak, tisztelőinek hosszú sora. A nevezetesebbek közül: gr. Vagyázó Sándor és Ferencz, br. Harkányi Frigyes és János, br. Orczy Andor, br. Orczy Tekla, gr. Keglevich Gábor, Desseffy Emil, Pongrácz Aladár, dr. Márton Lajos, Zrumetzky Béla, Horváth József, Lavatka Béla, Holmik János, Bonitz Ferencz, Vimmer Ferencz, Erdöss Endre stb.

A diszebéd.

Az üdvözlések befejeztével, a casinó termeiben, az új lelkész által adott disz ebéden 109-en vettek részt. Az asztalfőn Lévy Mihály plebános ült, mellette jobbról Balás Lajos apát kanonok, Gulner Gyula államtitkár, Teszary László főszolgabíró, Kostyán József, Szemmetz Emil, Lukács Ágoston, Thury Gyula festő-művész, Dr. Lenesó Ferencz, Antos Béla, balról: Neppel Ferencz, Dr. Kapossy József, a szt. István társulat igazgatója, Dr. Györgyi József, Barmos György, Lukács Gyula, Sivó Jenő, Rudnyánszky László, Reimle János huszár kapitány, Dr. Kossuth László. — ott volt továbbá Budapestről Homicsko Athanáz, a híres karrikatura rajzoló, stb.

Az első szónok Lévy plebános, házi gazda volt, beszédéből a következőket közöljük:

Az isteni gondviselés nekem adta osztály részül, hogy tárgya legyek azon kánoni beiktatásnak, a mi ma híres vendégünk Balás kanonok által történt. Lelkemben, a mai beiktatás alatt, eddigi pályámnak minden nevezetes mozzanata elvonult, de azt mondhatom, hogy illustris pátronusaim választása, és a mai nap mégis a legfontosabb.

Mélyen t. Uraim!

Hálátlan lennek az isteni gondviselés kegye iránt, ha nem keresném az okot arra, hogy ilyen boldogságot juttatott nekem, és ha az okot nem ott keresem, hol mint a „Hierarchia“ egyik tagja — azt helyesen keresnem kell. Nem lehetnek 37 évemben lelkipásztor, ha a Mindenható Isten egy küldötte bölcsen, nemeslelkének sugallatát nem követi és nem reflektál a pátronus felterjesztésére. — Ezen bevezetés után nem szólhatok senkiről hódolattal inkább, mint Grf. Csáky Károly ő nagyméltósága püspökömről, ki azon rövid idő alatt melyet az egyházmegye kormányzásában töltött minden szívet magához vonzott, mint a fényes nap, mely besugározza a föld minden egyes pontját. A mai napon, midőn halálával köszönetet mondok a püspök úr intézkedéseiről, midőn jogot adott, hogy itt működjem, talán nem leszek indíseret, akkor ha t. társaság nevében indítványozom, hogy a püspöknek távirat küldessék. (Egyhangulag elfogadtatik.)

Nagyon köszönöm, hogy kegyeskedtek az indítványt magukévá tenni — szívemből óhajtom, hogy a táviratban foglaltakat Isten adja meg neki.

A püspöklő: e táviratot küldték az ünneplők; „Méltóságos és főtisztelendő Gróf Csáky Károly megyés püspök urnak Vácson. Méltóságodnak az abonyi plebános beiktatásának ünnepségén jelenlevő hívei és tisztelői — vallás különbség nélkül — örömmel ragadják meg az alkalmat a fáradhatatlan buzgalom és lánglelkű Főpásztor üdvözlésére és azon örömük őszinte kifejezésére, hogy egyhangulag választott, kegyesen megerősített szeretett plebánosuk Lévy Mihály mai napon igaz öröm és lelkesedés mellett beiktattatt. Neppel, a kegyuraság elnöke.“ A távirat szövegét az ünnepi banketten jelenlevő egyik szellemes ifju kegyur szerkesztette meg ily talpraesetten.

Majd Balás apát kanonok szóllott, üdvözölvén az új plebánost, üdvözölte az abonyi papválasztó közbirtokosságot, a róm. kath. híveket, kik az új lelkipásztorban egy fényes tehetségű, nagy lelkű papot nyertek; üdvözölvén a város közönségét, mely az isteni szeretettel oly gazdagon megáldott polgárral gyarapodott, kire büszkeséggel és szeretettel tekinthet mindenki, vallás, rang és hivatal különbség nélkül.

Lelkes éljenzés hagzott föl e mély érzéstől áthatott szavakra, minek lecsillapultával, Neppel Ferencz, a közbirtokosság elnöke mondta el a következő beszédet:

Az első aktus az én működésem mellett ment végbe, midőn örömmel konstátálom, hogy a kegyuraság minden tagja egyetértéssel Lévy Mihály urat jelölte ki. Örömmel láttam, mert mindég arról voltam meggyőződve, hogy a választás helyes és hogy az ő tulajdonságai alkalmassak arra. Később még inkább meggyőződtem a választás helyességéről, és most látom, hogy a kegyuraság nézetében mindenki osztozik vallás különbség nélkül. Nagy értékkel bíró a lelkipásztorra a bizalom és aszeretet, nélkülözhetetlen az ő állapotában, mert a nélkül elhangzik a szava, ha jóindulatu hívek nincsenek. Hogy ez irányban magaslatos hivatásában működhesen, híveinek szeretetére van szüksége. Ezt rövid pár hónap alatt nyerte meg. Nagy örömmel láttam ezen lelkesedést, és így üdvözölöm a kegyuraság nevében, az ég áldását kérem lelkipásztori működéséhez. Kívánom, hogy állását boldogan, sikeresen és hosszú éveken át töltsse be.

Utanna Gulner Gyula államtitkár emelkedett szólásra, a következőket mondván:

Neppel Ferencz barátom plebános urunkat és atyánkat a kegyuraság nevében köszöntötte.

Az idevalóknak nem mondok ujságot, tudják és az idegeneknek most vallom be, hogy a patrónusnak tagja nem vagyok. Midőn lelki atyámat üdvözölni akarom, teszem azon jog címén, hogy egyike vagyok Abony 10000 katolikus híveinek. Nem tiltakozom azon szójárás ellen, hogy a pástornak nyája van. Tehát a nyájhoz tartozunk, és a ki elől megy a nyájban, a vezető ürről szokott lenni. Nézzék el rám nézve ezen rozsviezet és ne alkalmazzák reám. Tehát mint egyike azon 10000-nek, kik katolikusok vagyunk ezen városban, kérek szót.

Midőn a kegyuraság Lévy Mihályt jelölte ezen állásra, akkor azok, akik régen ismerték, azok a lehető legnagyobb örömmel fakadtak; a kik nem ismerték személyében, ismerték híreből, mondhatom dicsőségéből, mert az ő idejövételét megelőzte hire, mely kulminál a ő szeretetre méltóságában,

kedvességében, tudásában, vallásosságában, a példás papban, hazafiban és a fenkölt szellemű költőben. S én is bizonyoságot tehetek arról, hogy azon néhány hónapban, melyet itt eltöltött, megerősítette azon feltevést, melyet mindenki hitt.

Pedig nincs neki nagyon könnyű szerepe és feladata. Az ő elődje, egy áldott lelkű öreg ur, ki évek során küzdött a természet nehéz csapásaival, hosszú betegséggel a lelkipásztor nagy gondját közvetlenül nem teljesíthette. — Voltak férfiak, kik helyette végezték teendőit, de az mindig a helyettes munkája, nem a gazdáé és ily esetben a legkivalóbb férfi jellemek is, azon igaz bensőséget, igaz erőt munkájukban csak a legtrikább esetekben fejtik ki, nem áll mögöttük azon tudat, hogy miért van itt, hogy ezen népért és a nép érte, hogy azon frigy kettőnk nélkül fel nem bontható. Nem kell titkolni, hogy ezen egyházban sok tenni való van. Mert igazság marad, hogy a vallás olyan öreg, mint az emberiség, nem a katolikus vallás, hanem a vallás egyáltalában. Már az első emberben meg kellett fogamzani annak, hogy amit nem fogott fel, azt egy magasabb ténynek tulajdonította, s így az Isten fogalmával bírt. Ez a mi vallásunk, a mint alapítója elnevezte, a szeretet vallása. Ennek alapján lettünk mi ma egymáshoz, ha nem nagyon hosszú, de egy bizonyos idő tartamra mégis összeadva Balás kanonok ur által: a plebános és a hívők. S ez egy szerencsés házasság. Nem olyan, mint egyik vagy másik oldalról erőltetettnek lehetne mondani, mert a mint őt ismerem (Lévyt.) meg vagyok győződve és az abonyi katolikusokról is mondhatom, hogy a szeretetnek, ragaszkodásnak minden meleg érzelmével járulunk ezen ma megköltött ünnepséghez. A tél jégvirággal köszönt téged, mi pedig barátságunkat és szeretetünket hozzuk neked, a legmelegebbet, a mit emberi kebel nyújthat, mert tudjuk, hogy hazafi vagy, s hogy emberbarát vagy, hogy ennek kell lenned, és hogy nemes szívednek minden zsilipje mindenkor nyitva van. Ezért szeretünk mi téged, midőn mint büszkeségünket az abonyi plebánián üdvözölhetünk. Éljen!

Utanna Máthé József jegyző Abony város közönsége nevében mondott tartalmas felköszöntőt, híven tolmácsolván a lakosság örömét a plebános közmegelegedésre történt megválasztása fölött.

Dr. Kapossy a következőket mondta:

Lévy Mihályra a jeles poétára és irodalmi érdemekben gazdag munkásra emelem poharamat, és kívánom, hogy az ihlet el ne hagyja, s hogy az abonyi plebánián sem hagyja el a fényes arcu Muzsa. Adja isten, hogy élete hosszú legyen, ezt kívánom neki első sorban, mint olyan embernek, ki ideális lényével és szeretetre méltóságával, fényes szellemi tehetségével elbűvölt és lebilincsel, de kívánom úgy is mint szerkesztő, kinek évek óta büszkeségem és munkatársam és pajtásom, de úgy is, mint igazgatója a szent István társulatnak, ezen legrégebb katolikus irodalmi társaságnak, mely felismerve nagyszabású tehetségét, sietett őt tagjává választani. Felkérem önöket, hogy miután éltették őt mint papot és plebánost és poharat emeltek, mint az egyház szolgájának egészségére, utalok az ő „Hivatásom“ című költeményére, koczczintsanak velem Lévyra, mint költőre, hogy még több dicsőséget szeressen és daloljon a magyar szívnek vigasztalására és vigasztalja a remény vesztetteket. Isten éltesse Lévyt a koszorus költőt.

Thury Gyula budapesti festő művészeknek Lukácsra mondott toasztja után nagy lelkesedést keltett Teszary László casinói igazgató felköszöntője, melyben indítványozta, hogy ennek a szép ünnepélynek az emlékére, minden évben, az évforduló napján itt egy lakomára össze gyűljenek mind azok, kik ennek emlékét híven megőrzik. Majd ismét Lévy plebános állott föl szólásra, nagyhatású beszédjéből közöljük a következőket:

Pirrhust, midőn egyik bölcs megkérdezte volna, hogy miért szaporítja napról-napra katonái számát, azt felelte, hogy minél több országot meghódíthasson seregével. Én is szaporítani akarom a társadalom minden rejtegeből azoknak a számát, kik eszméimet osztva, az ideális törekvéseket vallják életük minden cselekedetének zsinór mértékeül és valamint a hódítás eszméjétől szomszjas Pirrhus csak akkor szándékozott megnyugodni, mikor már célját elérte én is akkor leszek csak megnyugodva, ha ezek jönnek velem azon a csapáson, melyen a humánus, az eszményekért lángholni tudó emberek szoktak járni.

Nagy figyelmet s kitörő lelkesedést idézett elő Gulner Gyula államtitkár, orsz. képviselőnknek második remek beszéde, mely egy, a hazafias ér-

zéstől mélyen áthatott lánglelkű nagy politikusnak, nagy államférfiúnak s — ezt nem veheti tőlünk rossz néven senki, ha mint forró óhajtképen is kijelentjük — a közel jövő belügyministerének a beszéde volt. Csak halvány vonásaiban közöljük belőle a következőket:

Teszary főszolgabíró indítványára reflektálva, szerinte azon általános, szinte szokatlan, szeretet mely Lévy Mihály személyében vallás különbség nélkül egyesül, minden helyesen gondolkozó embert arra figyelmeztet, hogy az embereket ne a szerint különböztessük meg, hogy ki melyik templomba jár, hogy isteni tiszteletnek milyen módon ad kifejezést, hanem szeretet vezessen mindenkit embertársaival szemben, és a mint mindenki kötelessége, hogy a saját vallását minden módjában álló eszközzel megvédelmezze, úgy kötelessége a mások vallását és lelki dolgait becsben tartani. Lévy Mihályra kibén a nemes lelkű pap a fenkölt szellemű poétával egyesül, emeli poharát, kinek személye és eddigi működése biztosítékot nyújt arra nézve, hogy a szeretetnek önzellen, rangot nem ismerő munkása lesz városunkban.

Beszéltek még Bogyó Sándor, Rudnyánszky László, Pataki János egy szép alkalmi költeményt szavalt el, melyet tárcánkban közlünk s melyet egy szintén költő pap irt. Gulyás Mihály tanácsnok is mondott az ő egyszerű szavaival érzeteljes felköszöntőt,

Balás oldalkanonok, kit a fogadtatás nagyszerűsége és melegsége igen meglepelt, plebánosunk fővárosi vendégeivel együtt este fél 6-kor utazott el innen, őszinte meglepedésének többször adván kifejezést.

Az igazi jó érzés jó kedélyhangulatot szült, s az illustris társaság késő estig, egy kissé szűkebb körre olvadva, melyhez később Szánthó Elek ref. lelkész is csatlakozott, a tisztikar társaságában, Gulner Gyula államtitkár, orsz. képviselőnk körül csoportosulva, feszelen jó kedvvel mulatott egész addig, míg az esteli banquettekre nem kellett indulni.

A banquetteken.

Először a munkás egyesület kereste föl a casinóból lejövő társaság: Lévy plebános, Gulner államtitkár orsz. képviselő, Teszary főszolgabíró, Lukács Gyula, Dr. Halmi Adolf, Csúpkay Ferencz, Teszary Ferencz s lapunk szerkesztője.

A 80 tagból álló vacsorázó társaság lelkesen meg éljenezte a látogatókat, kik közül először Lévy plebános szólt: örömmel téven eleget — ugymond — a meghívásnak, meg köszönvén a munkás egyesület részvételét a mai ünnepélyen.

Majd Gulner államtitkár állott föl szóllásra, a munkások érdekeinek pártolását és támogatását igérvén meg, biztosítván az abonyi munkásokat állandó figyelméről és gondoskodásáról.

Végül Teszary főszolgabíró jelentette ki, hogy otthonosan érzi magát ezen egyesületben, mint annak tiszteletbeli tagja, a munkások ügyeinek bajainak orvoslására, gondozására éjjel-nappal mindig készséggel fog közre munkálkodni.

Ezután a kis Casinó banquetjére vonult a társaság.

Itt közel 110-en gyülekeztek össze, hogy az ünnepélyt egy közvacsorával befejezzék. Ott voltak közeletünk kiválóságai, Lévy Mihály plebános, Gulner Gyula államtitkár, Reinle János kapitány, Korossy főhadnagy, Lukács Gyula, Csúpkay Ferencz, Dr. Hirn Márton, Vértes Ágoston, Kostyán József, Rudnyánszky László, Goldschmid Lipót, továbbá még az összes egyesületek elnökei, a tanítói kar, szerkesztőségünk és a kiadóhivatal tagjai stb.

Az első felköszöntőt Király János a róm. kath. olvasó egyesület elnöke mondotta Lévy plebánosra, éltetvén őt mint azt a csillagot, ki a szeretet országában világit, azt a bolygót kit a közbizalom ide vezérelt.

Lévy plebános igen szép beszédben fejtette ki, hogy ő igen is bolygó, a szeretet bolygója, a ki az ő nagy szeretetével, ember becsülésével, vigasztalással keresi föl mindazokat, akiknek érző lelke szíve ilyenekért sóvárog; szeretettel becsüléssel viseltetik mindenki iránt, felekezet és rangkülönbség nélkül, a ki ő irányában hasonló érzelmekkel, bizalommal viseltetik.

Mély figyelem közt hangzottak el e lélekemelő szavak és mély figyelmet s roppant érdeklődést keltettek Gulner államtitkár, orsz. képviselőnk következő beszéde, melyben a plebános által elmondottakra reflektálva jelentette ki, hogy a mit a pap mond, a mit a pap fogad az az eskü szavaival egyenlő, amelynek ily megnyilatko-

zásával nincs, nem lehet többé kétség e város erkölcsi és szellemi hatalmas arányú fejlődése iránt, melynek mozgató ereje a kölesönös szeretetnek, a felekezeti békének erős fundamentumán nyugszik.

Rudnyánszky kijelentette, hogy Rómában sem érezte azt a meghatottságot, melyet e mai ünnepély benne keltett.

Dr. Hirn Márton Gulner államtitkárt köszöntötte fel.

Temesközy Gerzson, lapunk szerkesztője, Vértes Ágoston s. lelkész, mint a szeretet mellék bolygóját, az esteli banquet megteremtőjét és rendezőjét, mint házi gazdát köszöntötte föl.

Lévy plebános még a mellék nagyteremben mondott az ott levőkre hatásos felköszöntőt.

Ez volt a plebánosnak azon napon tartott 21, — mond — huszonegyedik beszéde.

Gulner államtitkár ur 10 óratájt hagyta el a banquetet, kocsira ülve, Szolnokra utazott; kisérvé mindanyiónk amaz óhajtasától, hogy bár minél többször látogatná meg városunkat, szeretetének bőséges jeleivel és tényeivel árasztva el bennünket, kik hozzá a szeretet és tisztelet végtelen érzetével ragaszkodunk.

A társas vacsora a hajnali órákban ért véget. Ezzel befejeződött az a nap, melynek nagy eseményei jelentőségteljes mozzanatokat s az egész egy nagy forduló pontot fog képezni Abony város történetében és a melynek oly impozáns, nagy arányu, oly tapintatos, a legmesszebb menő kívánalmoknak megfelelő, illustris vendégeinkhez, az ünnepelthez és a város lakossainak loyális érzelmeihez méltó rendezése közeletünk egy kiváló alakját, Lukács Gyulát, dicséri.

T. G.

Köszönet.

Plebánosi beiktatásom alkalmából a figyelem és jóindulat annyi jelével találkoztam, hogy mindezt lehetetlen észre nem venni. Fogadják hiveim, valamint a társadalom minden rétegéből ez alkalommal irántam figyelmet tanúsított jóakaróim hálás köszönetem kifejezését.

Abony, 1901. január 24.

Lévy Mihály.

MI UJSÁG?

— **Személyi hir.** Kovács Pál orsz. képviselő e hó 25-én apósa Lukács Ágoston látogatására városunkba érkezett.

— **Rabbi jelölés.** Az abonyi izr. hitközség képviselő testülete f. hó 23-án egyhangúlag hozott határozatával kimondta, hogy a rabbi állásra egyedül Dr. Blumgrund Naftálit a bpesti rabbiképző intézet jelesen végzett növendékét jelöli és a választás megejtésére márcz. 3-ára nagygyűlést hív egybe.

— **Közgyűlés.** Az abonyi kaszinó társulat ma vasárnap d. e. 10¹/₂ órakor tartja rendes közgyűlését, mely alkalommal új tisztikar fog egy évre választatni.

— **Kossuth-szobor Czegléden.** Gubody Ferencz polgármester elnöke alatt, a Kossuth szobor bizottság ülést tartott, mely a Kiss György szobrász által készített szoborminta bírálatával foglalkozott. A bizottsági tagokon kívül ott voltak még Kossuth Ferencz Rákossy Jenő és Viktor hírneves írók. Kossuth beható bírálat alá vette a szobormintát, s a jelenlevő művészek utasításokat adott a minta átdolgozására. A bizottság különben azon álláspontra helyezkedett, hogy a szobor elkészítésére pályázat hirdettessék, a melyen a legjobb szobor minta 600 korona első díjjal a második pedig 400 koronával honoráltassék. A pályázat legközelebb ki fog hirdettetni, a melynek határideje 1901. évi május 1-én telik. A pályázati feltételek összeállítására nézve Kossuth Ferencz képviselő fogja az adatokat a bizottság rendelkezésére bocsátani.

— **Állat az emberben.** Sok példa bizonyítja, hogy az oktalan állat az emberben is megnyilvánulhat! Egy zülött ember meggyilkolta áldott állapotban levő feleségét, mert a szerencsétlen asszony megkészt az ebedjével. A napokban Kecskeméten, Csernus József napszámos feleségét Zsinor Máriát zsebkésével hasbaszúrta, mert az asszony negyedórával 12 óra után vitte neki az ebedet. A halálosan sebesült asszony elvánszorgott egy darabig, de aztán összerogyva pár perc alatt kiszendetett. A gyilkos férjet a járó-kelek fogták

el, s egy rendőr segélyével a rendőrségre kísérték. A rendőrségen Füvessy kapitány a tettest kérdőre vonta, mire ez így válaszolt: — Én szurtam le, beismerem, mivel nagyon dühös voltam, hogy az ebedet későn hozta, A bűnösön a megbánás vagy a megtörtség legkisebb jelei sem mutatkoznak. Csernus Józsefnek második felesége volt a meggyilkolt asszony, kivel még csak egy éve lépett házasságra.

— **Kocsér község népessége:** 3550, ebből róm. kath. 3,243, ev. ref. 297, ágost. hitv. evang. 3, izr. 7.

Az egyesült pokróczgyárak maradékraktárának fél áron való eladására nyertem megbízást.

Azért ajánlok
téli lópokróczokat,
Ezen vastag, elpusztit-

hatatlan takarók kitünő minőségűek, melyek gyapjasak és puhák színes szegélylyel, ágytakaróknak is használhatók és a mellett rendkívüli olcsók. Szürke, gyapju téli lópokróczok: A. minőség, 170—180 nagyság, 4 kor., B. minőség 5 kor. C. minőség 200—150 nagyság dupla gyapju urasági és fiakertakaró, 150—200 nagyság, legfinomabb minőség, darabonként 7-50 kor Pontcs szállítás utánvétellel. Meg nem felelőért a pénz kívánatra visszatartatik. Czin: Abth. IX.,

M. RUNDBAKIN,

2—10

Wien, IX., Berggasse 3.

Immár 3-ik változatlan kiadásban jelent meg a Bacsó-féle

ÖRÖK NAPTAR.

a legszebb, legérdekesebb és lepraktikusabb naptár

mindenki számára.

Szerkesztette:

BACSÓ FERENCZ

fővárosi állami tisztviselő.

Tartalmazza a XVIII., XIX. és XX. század minden évének naptárát, összesen

61 teljes, tokéletes, közönséges naptárt, melyek 1701-től a 2000-ik évig változva érvényesek. Aki tehát egyszer megveszi, az egész életében

— **minden esztendőre** —

ellátja magát naptárral, miáltal sok pénzt takarít meg, s egyuttal a lefolyt évek naptárait is mindig kezében bírja, ami igen érdekes dolog. Külső kiállítása pedig oly diszes, hogy a legelőkelőbb szalonok asztalán helyet foglalhat s ezért

alkalmi ajándéknak

is különösen ajánlható. Bolti ára 2 korona, de lapunk olvasói lapunk kiadóhivatalában **1 kor. 30 fillér** kedvezményes árban rendelhetik meg, mely összeg az előfizetési díjjal egy utalványon is beküldhető. Ajánlott és bérmentes megküldés czéljából még 35 fillér portó mellékelendő.

Önborotváló! Önborotváló!

Önborotváló! Önborotváló!

Ujonnán szabadalmazott borotva véd-készülékkel. Minden veszély kizárva még gyakorlatlan kéznek is. Szőr és bőrbetegségekől védve melyek fertőztetés által szárazhatnak, Legkényelmesebb borotválás minden időben és rengeteg költségek takarítása!

Megrendelési ár 2 frt. 80 kr., a pénz előzetes beküldése vagy utánvét mellett, **Silberstein egészségügyi intézete** Bécs, Rossauerlande 35 a. 8—8